

ת"פ 40609/08/13 - מדינת ישראל נגד ד' ב' מ'

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 40609-08-13
26 מרץ 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ד' ב' מ'

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אבי פרנקו

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - יאיר לחן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום המתוקן יסרק.

ניתנה והודעה היום כ"ד אדר ב תשע"ד, 26/03/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכך שב- 24.8.13, בעת שח' ב' מ' אחותו ניקתה את הדירה, ביקש שתחדל בטענה שמפריעה לו, היא הגיבה שרק מנקה ושומרת על השקט, ואז החל לצעוק לעברה "בת זונה, שרמוטה מזדיינת" ותקף אותה בכך שהשליך לעבר ספר שפגע בפניה. בשלב הזה אביו מ' מ', בניסיון להגן על בתו דחף את הנאשם,

עמוד 1

בתגובה תקף אותו הנאשם בכך שהיכה בראשו וגרם לו חבלה של ממש, שריטה ביד ימין. כמו כן, אחז בכיסא והטיח אותו בקיר והכיסא נשבר.

הנאשם יליד 1980, ועברו נקי. במסגרת ההסדר אפשרו לסניגור לטעון לביטול ההרשעה, בעוד התביעה שמרה עמדתה לאחר קבלת התסקיר.

מהתסקיר שנתקבל עולה כי התרשמו מאדם בעל תפיסה קורבנית מושרשת, ומתקשה לווסת רגשות ומגיב בתוקפנות, כמו כן מתמודד עם קשיים נפשיים ומטופל תרופתית ולא חלה הטבה משמעותית במצבו. הוא עסוק יותר בפגיעה שהוא נפגע, מאשר בפגיעה שהוא גורם לה. אולם, הם מבטא רצון להשתלב בעבודה, לשקם את חייו ולקדם עצמו ולכן התחייב לשתף פעולה גם עם שירות המבחן והן עם גורמי בריאות הנפש.

הדין נדחה ובמהלך תקופת הדחיה פגשו באביו המתלונן, שתיאר את קשיי התפקוד של הנאשם, אך הוא שומר על קשר יום יומי עמו, מסייע לו כלכלית ונפשית.

הנאשם לא מתגורר בבית, אלא בישיבה. הוא נתון במעקב פסיכיאטר צמוד ונוטל תרופות. לדבריו, אחיו ואחיותיו מסרבים לדבר איתו וחוששים ממנו.

בהכוונת שירות המבחן פנה הנאשם למל"ל וביקש לקבל קצבת נכות בשל מצבו הנפשי וכן על מנת שתיבחן זכאותו לסל שיקום. כמו כן, הוא נפגש עם פסיכולוג מטעם קופת חולים.

ממסמכים שהמציא עולה כי התיצב אתמול אצל פסיכיאטר של המל"ל לצורך קביעת אחוזי הנכות. הסניגור גם המציא מכתב המופנה לוועדה הרפואית בביטוח לאומי (נ/1) ממנו עולה שהוא פנה לטיפול פסיכולוגי בשל דיכאון וחרדות וחוסר יכולת להסתדר. נוצר קשר טיפולי ופגישות בתדירות של פעם בשבוע במרפאה לבריאות הנפש ואובחן על ידי ד"ר קונין מיכאל כסובל מהפרעת הסתגלות, חרדה ודיכאון.

בנסיבות אלה, שירות מבחן ממליצים שימצא בפיקוח למשך שנה. במהלך תקופה זו יעקבו אחר שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול ובריאות הנפש וכן בהקשר עם המל"ל. הם לא באים בהמלצה לביטול ההרשעה כי אין כל הצדקה לכך.

התובע עותר למאסר בעבודות שירות, בטענה שנשקפת ממנו עדיין מסוכנות וזאת בהתבסס על התסקיר שבו צוין כי בשל מצבו ותפיסתו הקורבנית, למרות השינוי שחל באופן יחסי במצבו, מעריכים כי עדיין קיימת רמת סיכון להתנהגות תוקפנית פורצת גבולות בתוך המערכת המשפחתית

כאמור, הנאשם שוחרר בתנאים מגבילים ונתון במעצר בית בישיבה מזה כ- 5 חודשים. לדבריו, משפחתו לא מאפשרת לו לחזור להתגורר ואם לא יגור בישיבה, הוא יהיה דר רחוב.

בני משפחתו לא התיצבו בבית המשפט ולכן לא אוכל לברר מדוע לא ביקשו בנוסף בהליך הטיפולי להוציא צו הרחקה

לא נתבקשה ולא נתקבלה חוות דעת ממונה ובכל מקרה בשל מצבו הנפשי, הממונה לא ימצא אותו כשיר לשאת מאסר בעבודות שירות. כפי שציין זאת גם התובע, המתחם העונשי בגין התקיפה ברף התחתון כבמקרה שבפני נע בין מאסר מותנה למאסר בעבודות שירות.

לא מצאתי שנקבעה מסוכנות בדרכה גבוהה שיש בה להצדיק גזירת הדין למאסר בכלא ולכן, משיקולי שיקום ובשל נסיבותיו האישיות, בהיותו אדם הסובל מבעיות נפשיות קשות, שרק בעקבות ההליך המשפטי הובא מצבו לתשומת לב הרשויות ולכן רק עתה הוא מנסה למצות זכויותיו לסל שיקום, ניתן להסתפק בעונש מרתיע.

בהתחשב במהות העבירה ונסיבותיה ולאחר שקילת האינטרס הציבורי מול נסיבותיו/ה האישיות של הנאשמת, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. אני מטילה על הנאשמת/ת 2 חודשי מאסר על תנאי למשך 2 שנה/ים והתנאי הוא שלא ת/יעבור העבירה מהעבירות בהן הורשע.

2. הנאשמת/ת ת/יחתום על התחייבות בסך 2000 ₪ להימנע מביצוע העבירה/ות בהן הורשע במשך 2 שנה/ים מהיום.

אם לא ת/יחתום על ההתחייבות, ת/יאסר למשך 50 ימים.

3. הנאשמת/ת ת/ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו/ה לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשמת/ת כי אם לא י/תעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו מחדש, גם למאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום כ"ד אדר ב
תשע"ד, 26/03/2014 במעמד
הנוכחים.
רובין לביא, שופטת בכירה**